

DJEČJI DOM »IZVOR« SELCE 1918.-2008.

Nikica Sečen i Hana Rižovski Delogu (ur.)
Dom za djecu i mlađe punoljetne »Izvor«,
Selce, 2008., 88. str.

U monografiji je prikazan razvoj Doma za djecu u Selcu od 1918. godine, još iz vremena kada je to bila *selačka dječja kolonija* kamo su dolazila na oporavak radnička djeca iz gradskih vrtića i pučkih škola Grada Zagreba pa sve do državnog Doma za djecu i mlađe punoljetne osobe »Izvor« što je danas.

U uvodnom dijelu knjige opisan je povijesni razvoj Doma za djecu po etapama. Etape razvoja opisane su u sljedećim poglavljima: »Crikvenički dani selačke dječje kolonije 1918.-1919.«, »Kod kuće u Selcu – oporavilište -1920.-1930.«, »Časne sestre milosrdnice vode Dječje oporavilište 1930.-1946.«, »Ratni i poratni dani 1941.-1954.«, »Zaposlenici iz Selca tih godina«, »Matični dom za djecu Zagreb 1954.-1980.« i »Dječji dom Zagreb 1980.-2000. Dom za djecu i mlađe punoljetne osobe »Izvor« 2000.-2008.«. U ovom djelu priložene su i izvorne fotografije kao i neki zanimljivi dokumenti iz tih razdoblja.

Drugi dio knjige napisan je u potpunosti iz korisničke perspektive. Iza zanimljivih naslova kriju se priče ljudi koji su boravili ili još uvijek svakodnevno borave u ovoj ustanovi. Kroz 10 tekstova¹ bivših i današnjih štićenika te bivših i današnjih odgajatelja pokušalo se prikazati kako se mijenjao oblik rada s djecom u domu.

Posebno su vrijedna poglavlja koja slijede u kojima stručnjaci promiču deinstitucionalizaciju skrbi za djecu. Navedene su po-

¹ »Svjetionik«, »Prominjeni zrak«, »Slavičino pismo«, »Razumela je dicu«, »Koh«, »Kamo odlaze naša djeca?«, »Duplo«, »Svatko je u posao donio dio sebe«, »Život u domu danas« i »Dom u budućnost«.

zitivne strane poludnevnog boravka te opisana stambena zajednica koju čine dva stana na području grada Crikvenice. Autori udomiteljstvu daju prednost pred drugim oblicima zamjenske skrbi zbog prava djeteta da odrasta u obiteljskom okruženju što je u skladu sa suvremenim istraživanjima stručnjaka kao i Unicefovom Konvencijom o pravima djeteta koju je Hrvatska prihvatila 1992. godine. Kroz priču jedne udomiteljice prikazana su njena iskustva. I ostala područja u knjizi obrađuju iskustva svih uključenih aktera. Tako nakon kratkog uvoda o superviziji psihosocijalnog rada imamo poglavlja »Razmišljanja jednog supervizora« i »Iskustva jedne supervizantice«.

Posljednji dio knjige predstavlja različite izvannastavne sekcije koje se provode u Domu za djecu i mlađe punoljetne osobe »Izvor«. Kroz tekstove, literarne uratke i fotografije predstavljene su: dramska, novinarska, keramička i sportska sekcija.

Monografija predstavlja zajednički trud ravnatelja, zaposlenika, bivših štíćenika, djece koja borave u domu, ali i nekih značajnih osoba iz njihovog okruženja. Upravo zbog toga može biti zanimljiva svima uključenima u područje skrbi za djecu: ostalim domovima za djecu, stručnjacima, ali i samoj djeci koja odrastaju u sustavu skrbi.

Zanimljivim tekstovima i šarenim fotografijama Dječji dom »Izvor« Selce kao da nam je otvorio svoja vrata i s nama podijelio dio svog malog svijeta.

Priredila: Lucija Vejmelka